

VER VAN HUIS ZIJN

(Gods vreemdelingenbeleid 3)

In Noord-Amerika wonen de Amish. Ze kwamen oorspronkelijk uit Europa (18^e eeuw), maar daar werd hun afwijkende levensstijl niet getolereerd. Kenmerken van deze groepering zijn: een hechte, gelovige gemeenschap, kleinschaligheid, afzondering van de hen omringende wereld, een sterke traditie, uniformiteit, eenvoudige kleeding en huizen, zelfvoorzienend leven, een eigen onderwijsprogramma, een rustig tempo, eenvoud, bescheidenheid. Dat heeft een zekere aantrekkingskracht maar roept ook vervreemding op.

Anders zijn

De Amish zijn echt anders: vreemdelingen. Petrus roept ook ons op om onszelf als vreemdelingen te zien die ver van huis zijn. Herkennen we dat nog? Willen we dat wel? Of zijn we als christenen in plaats van vreemdelingen uitstekend aangepaste immigranten die helemaal zijn ingeburgerd in deze wereld, waar we ons volkomen op ons gemak voelen? Of kennen we heimwee?

(1) Ik ben als Gods geliefde ver van huis

Petrus spreekt zijn lezers op een heel directe en intieme manier aan: 'Geliefde broeders en zusters'. Hij vraagt hen zichzelf te zien als 'bijwoners en vreemdelingen': ze zijn ver van huis. Thuis is de plek waar je je overtuigen hebt meegekregen, waar je het leven hebt geleerd en liefde hebt ontvangen. Wat is het eigenlijke thuis van christenen? Dat is de hemel. Niet zozeer de hemel als de plaats waar we heengaan na het sterven, maar de hemel als Gods dimensie van de werkelijkheid. Het is de sfeer van Gods fascinerende heiligheid en zijn volkomen liefde, de ruimte waar alles gericht is op de overweldigende schoonheid en genade van Jezus. Is dat de ruimte, de dimensie waar we ons het meest thuisvoelen? Of zijn we helemaal ingeburgerd in 'platland', de ruimte waar we alles zetten op de kaarten van het aardse hier en nu? Wie Avondmaal viert zegt: ik heb heimwee, ik verlang naar Gods dimensie, op aarde zoals in de hemel.

Voel jij je een geliefde van God? Heb jij heimwee naar de hemel? Waar voel jij je het meeste thuis?

(2) Ik geef niet toe aan verkeerde verlangens

De Bijbel maakt een duidelijk onderscheid tussen verlangens die ons vervreemden van God (zelfzuchtige, egoïstische begeerten) en verlangens die gestuurd worden door de Geest (heilige, Godgerichte verlangens). Bij het profiel van de vreemdeling hoort dat je vecht tegen die verkeerde verlangens omdat er een oorlog om je ziel woedt. Voor de christen die echt vreemdeling is, voelt de vraag 'Hoe gaat het met je ziel?' als een vertrouwde vraag. De mate waarin we ons ongemakkelijk voelen bij deze vraag is recht evenredig met de mate waarin we thuis zijn in deze wereld (zie hierbij: 1 Korintiërs 7:29-31 en 35).

Tegen welke verkeerde verlangens moet jij strijden? Hoe helpt de Geest je daarbij? Hoe wereldgelijkvormig ben jij?

Geliefde broeders en zusters,
u bent als vreemdelingen
die ver van huis zijn.

1 Petrus 2:11

(3) Ik leid te midden van de ongelovigen een goed leven

Vreemdeling zijn betekent beslist niet dat je je moet terugtrekken uit deze wereld. Juist te midden van de ongelovigen hebben christenen een toegevoegde waarde: ze laten iets zien van het goede leven zoals God dat heeft bedoeld. De centrale vraag rond het vreemdelingschap is niet: hoe moet ik als individuele christen leven voor God? Maar: hoe moet ik als christen voor het aangezicht van God leven met het oog op de mensen om mij heen? Christenen toen werden voor misdadigers uitgemaakt omdat ze niet meer meededen aan de patronen die toen normaal waren: voor jezelf gaan, je eigen verlangens en belangen centraal stellen. De zelfbeheering die hoort bij christelijke vreemdelingen heeft als doel dat God verheerlijkt wordt (vergelijk Jezus' uitspraak in Matteüs 5:16).

Beantwoordt jouw leven aan het goede leven? Val jij op? Laat de Geest de vrucht van zelfbeheersing al groeien in je leven?

